etiam ei creature intellectuales. ſcꝫ angeli non ſolum boni qui coram ip̄o in infirmitate poſito dulciter cantauerūt. ſed etiam mali qui ad eius imperiuꝫ ſepe fugerunt. Unde cum ciuitas reatina inteſtino bello piret. vidit ſupra portam demones exultantes. vnde ſocius de eius mandato clamauit. Ex parte dei omnipotentis ⁊ iuſſu ſerui eiꝰ franciſci. diſcedite demones vniuerſi. ⁊ ſtatim demones fugerūt ⁊ ſunt fugati. ⁊ ciues pacificati.

¶ De ſancto Dyoniſio martyre.
Sermo primus

Quidā viri adherentes paulo crediderūt. In quibus dioniſius ariopagata ⁊c̄. Actu. xvij. In iſta colluctatōne quā habuit paulus cum dyoniſio ſtoicis ⁊ epicuris quatuor ternarij ponunt̄. ſicut ex ipſo textu manifeſte habet̄. ¶ Primus ternarius eſt. qꝛ ibi ſunt quidam irridentes. quidā dubitantes ⁊ quidam credentes. Irridentes erāt qui dicebant. quid vult ſeminiverbius iſte dicere. Dubitantes qui dicebant. audiemus te de hoc iterꝫ. Dyoniſius autē non erat de numero irridentiū. ſed de numero dubitantiū. ⁊ tandem factus eſt de nūero credentiū. Unde aug. in quodam ſermōe tractans verba predicta. Inter irridētes ⁊ credētes medij ſunt dubitantes. Qui irridet cadit. qui credit ſtat. ⁊ qui dubitat ille fluctuat. Audiemus te inquiūt de hoc iterꝫ incerti an caſuri eſſent cuꝫ irridentibꝫ an ſtaturi cum credentibꝫ. Hodie autem iſte ternarius multū viget. Sunt namqꝫ multi irridentes. Prouer. xv. Stultus irridet diſciplinā patris ſui. ⁊ tales a deo irridebunt̄. Pſal. Qui habitat ī celis irridebit eos ⁊c̄. Sunt etiā multi dubitantes qui nec cadūt cū irridentibꝫ. nec ſtant cū credentibꝫ ſed fluctuant cū heſitantibꝫ Ja. j. Qui heſitat ſimilis ē fluctui maris qui a vento mouetur ⁊ circūfert̄. Pauci autem hodie ſunt veri credentes. qui ſcꝫ habent fidem cum ſpe vera ⁊ cum dilectōe ſincera ⁊ cū oꝑatione ſollicita. Luc. xviij. Filius hominis veniens putas inueniet fidem in terra. ¶ Secundus ternarius eſt. quia ibi erant quidā epicuri. quidā ſtoici ⁊ quidam chriſtiani. Iſti aūt in aliquibꝫ ꝯueniebant ⁊ in aliquibꝫ diſcōueniebāt. Cōueniebant nāqꝫ in appetitu beatitudinis. ſed diſcōueniebant in mō appetendi. Appetitus ēi felicitatis oībꝫ ē cōis. Aug. Oēs philoſophi diſputando ſtudendo ⁊ viuendo petierūt apprehendere vitā beatā Appetitus aūt vite beate phīs ⁊ xp̄ianis ⁊ bonis ⁊ malis eſt cōis. Diſcōueniunt aūt in mō. Epicuri nanqꝫ ponūt ſummuꝫ bonū in voluptate corporis. ſtoici vero in virtute animi. ſed chriſtiani in dono ⁊ gratia dei. Eſt ⁊ alia ꝯuenientia ⁊ differentia quam ponit Beda inter epicuros ſtoicos ⁊ chriſtianos. nā epicuri ponūt felicitateꝫ hominis in ſolo corꝑe ꝯſiſtere. Stoici in ſola anima. ſed paulus ⁊ chriſtiani ponūt in corꝑe ⁊ in anima non in p̄n̄ti nec ex ſe. ſed ex gratia dei. Epicuri igit̄ vt dicit beatus Aug. in predicto ſermone dicunt. Comedamus ⁊ bibamus cras eñ moriem̄. Chriſtiani vero non dicunt. comedamus ⁊ bibamus. ſed potius dicunt aut dicere debent. Ieiunemus donemus ⁊ oremus cras eniꝫ moriemur. Aut ſi hec tria nolūt dicere. ſaltem dicant duo ſcꝫ iſta duo. donemus ⁊ oremus potius qꝫ ieiunemus. Stoici aūt dicere poſſunt. virtutē animi a nobis habemus ⁊ poſſideamus cras eñ moriemur. Credebant eñ virtutes politicas a ſe hr̄e ⁊ ſic ſe beatos eē. Hodie āt ſunt mlt̄i epicuri. de quibꝫ dr̄ ad Phil. iij. Quoꝝ deus venter eſt ⁊ gloria in ꝯfuſiōe eoꝝ qui terrena ſapiunt. Multi ſtoici qui de ſe ⁊ d̄ ſua virtute ꝯfidunt. Pſal. Qui confidunt in virtute ſua ⁊ in multi. diui. ſua. Gloſa. Pauci vero hodie reperiuntur

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

veri chriſtiani. Sunt enim veri chriſtiani
qui corpus ſuū macerant ne ſint epycuri.
⁊ in deo ſpem ſuam ponant ne ſint ſtoyci.
Aug⁹. Virtutē querebas. dic. beatus po-
pulus cuius nō eſt voluptas carnis. non
virtus ꝓpria ſed cuius eſt dn̄s deus ipſi⁹
Hec eni eſt doctrina xp̄ianoꝝ incompabi
liter preferenda doctrinis immūdicijs epi
cureoꝝ ⁊ ſupbijs ſtoycoꝝ. Tercius terna
rius ē. q2 ibi erant quidā curioſi qui ſpvo
lebant audire vel dicere aliquid noui. qui
dam ſupſticioſi qui dediti erāt cultui ydo
loꝝ quidā vero malicioſi qui doctrinā bea
ti pauli demonibus attribuebant. Hodie
etiā iſte ternarius multū viget. Sunt eni
multi curioſi qui ſupuacua inquirūt. ⁊ ſe
relinquūt. Ber. Stude cognoſcere teipm
q2 melior es ſi teipm cognoſcis q̄3 ſi te ne
glecto ꝯgnoſceres curſum ſideꝝ. virtutes
herbaꝝ ꝯplexiones hoīm ⁊ naturas aīa
liū ⁊ haberes ſciam oīm celeſtiū atq3 ter
reſtriū Sunt etiā multi ſupſticioſi. Fm yſi
do. ſupſticio d2 quaſi ſup ſtatuta. q2 tles
ſtatuta maioꝝ deſpiciunt ⁊ ſua anteponūt
Sunt etiā multi malicōſi qui ſcripturam
ſacrā dicunt eſſe dyabolicā. Iſa. v. Ve q̄
dicitis bonū malū ⁊ malū bonū. Sed be
atus dyoni. licet aliqn̄ fuerit curioſus ſciē
tiā philoſophicā ſectando. aliqn̄ ſupſtici-
oſus ſupſticioſum cultū ydoloꝝ tenendo
nō tn̄ fuit malicioſus ſed auditor deuot⁹
doctrinā beati pauli deuote ſuſcipiendo.
Quartus ternari⁹ ē qui ꝯſiſtit in bn̄ficijs
a deo receptis q̄ ponit paulus. d. In ipſo
viuimus. mouemi ⁊ ſumus. A deo ſiqui
dem recepimus eē nature. vitā gr̄e. ⁊ mo
tū opationis bone. Gen̄. j. Fecit deus ho
minē de limo terre. ecce eē nature. ⁊ inſpi-
rauit in fa. eius ſpira. vite. ecce eſſe gr̄e. ⁊
poſuit ipm in padiſo vt oparet̄ ⁊ cuſtodi
ret illū. ecce motū opationis bone.

De eodem Sermo. ij.

Reſulſit ſol in clipeos aureos ⁊ e-
reos ⁊ reſplenduerūt montes ab
eis ⁊c. j. Mach. vj. Ex hijs verbis de btō
dyoн̄. ⁊ ſocijs eius tria oſ̄dunt̄. Fuit eni
primo a deo valde illuſtratus cū d2 Reſul
ſit ſol. ⁊ hoc triplici radio. Primo radio
celeſtis ſapīe quā acquiſiuit p diligentem
exercitatōem ⁊ ſollicitudinē. Adeo quidē
fuit diligens. q͏ ſic ipſe innuit in ep̄la ad
apolophanē de athenis vſ3 ad elyopolim
egipti ſtudio acquirende ſcīe pfectus eſt.
Didicit p gerothei ⁊ pauli eruditōem. vn̄
in li. de di. no. poſtq̄3 ſe excuſauit quare p⁹
gerotheū ſcripſit ait. Et iniuriā facimus ⁊
ingēo ⁊ amico exn̄ti ⁊ nos ex ei⁹ eloquijs
poſt diuinū paulū introducti. Didicit per
aſſiduā orōem. vnde in li. de di. no. E poꝛ
tet eni orōnibꝯ prius ad ipm ſic boni prin
cipē pduci. ⁊ magis appropinq̄ntes ī hoc
doceri. optima dona circa ipm collocata.
Scd̄o fuit illuſtratus radio reuelationis
diuine q̄ fuit triplex. Prima eſt q2 ſpū p-
phetie claruit. Prophetauit eni Iohanni
euange. in exiliū relegato q̄ inde eſſ3 reuer
ſus Vn̄ ait in ep̄la quā ſibi miſit. d. Gau
dere amabilis. ⁊ infra. ⁊ cuſtodia que ē
in pathmos dimitteris. ⁊ ad terrā aſiam
reuerteris. ⁊ facies ibi bonas dei mutatō
nes. ⁊ hijs qui erūt poſt te trades. Scd̄a
eſt q̄ aſſumptioni btē marie interfuit ſicut
ipſe in li. de di. no. inſinuare videt̄ loquēs
ad thimotheū. Nos inquit vt noſti ⁊ ipſi
⁊ multi ſanctoꝝ fratꝝ ꝯuenimus ad viſio
nē corpis vite principis. ⁊ que deū ſuſce
pit. aderat autē ⁊ frater dei iacob ⁊ petrus
ſumma ꝓuectiſſima theologoꝝ ſummitaſ
Tercia eſt q̄ ordines. officia ⁊ dignitates
angeloꝝ pfecte agnouit Paulus eni in
terciū celū raptus qui hec oīa cognouit ip
ſum edocuit. Tercio fuit illuſtratus radio
orōnis deuote. de q̄ ſic dicit in li. de di. no.
Nos ipſos g̃ extendamus orōnibꝯ ad di-
uinoꝝ ⁊ btōꝝ radioꝝ altiorē inſpectū. per
orōes eī ſurſum ad diuinoꝝ ꝯgnitōem trahi-
mur. ñ deū ad nos tradētes ſ3 nos ipſos ad
deū extēdētes ⁊ oſ̄t hoc dy. triplici exēplo

Primo exẽplo cathene luminoſe extẽte
⁊ funis ⁊ nauis ad petrã impigentis. In
primo exemplo tria ponit. aſſimulat enim
orõnẽ cathene luminoſe ⁊ deſuꝑ extente.
orõ enĩ dr̃ cathena inq̃ꝫtũ ꝑ ipſam ad deũ
trahimur. dr̃ luminoſa inq̃ꝫtũ ꝑ ipſam il-
luminamĩ. dr̃ extenta inq̃ꝫtũ deſuꝑ nobis
a deo infundit̃. In ſcdo exẽplo ſi̾liter tria
ponunt̃. ſ. nauis funis ⁊ petra. Nauis eſt
aĩa noſtra. funis orõ deuota. petra ãt xp̃s
Per funes ergo orõnũ trahimus animã
noſtrã ad petrã. ſ. xp̃m nõ ipſum xp̃m ad
animã noſtraꝫ. In tercio exẽplo ſimiliter
tria ponũt̃. ſ. nauis petra ⁊ impulſus ad
petrã Anima enĩ noſtra in petrã impingit
qñ pctm̃ mortale ꝯmittit. ⁊ quãto impin
git fortius tanto ſe a deo elongat ampliꝰ
¶ Scdo ipſe cuꝫ ſocijs ſuis fuit valde mu
nitus. qd̃ notat̃ cũ dr̃. In clipeos aureos
⁊ ereos. Ipſe enĩ fuit clipeus dei inq̃ꝫtuꝫ
habuit fidẽ dei. Ephe. vi. In oĩbꝫ ſumen
tes ſcutũ fidei. Tunc autẽ iſte clipeus eſt
aureus qñ fides eſt cũ caritate. ⁊ tunc eſt
ereus qñ nõ poteſt aliqua paſſione frangi
Tali clipeo fuit munitus beatꝰ dioniſius
Fuit enĩ diuerſis ſupplicijs examinatus
ſed ſꝑ mãſit inuictus. Fuit ter militũ ma
nibꝫ flagellatꝰ adinſtar beati pauli qui di
cit Ter virgis ceſus ſum. Fuit ſuꝑ cratẽ
fereã aſſatus inſtar beati laurentij. Fuit
ad ferociſſimas beſtias ꝓiectus inſtar da
nielis ⁊ ignacij. Fuit in clibanũ iactatus
inſtar trium pueroꝝ. fuit crucifixus inſtar
xp̃i. fuit capite truncatus adinſtar pauli.
Sed tñ flagella amiſerũt virtutẽ ſeuiẽdi
ꝓpter virtutũ munitõnem. ij. Coꝝ. vi. ca.
Per arma iuſticie a dextris ⁊ a ſiniſtris.
Cratis ferrea amiſit virtutẽ ꝯburendi. ⁊
hoc ꝓpter ignitam dilectõnẽ. Origenes.
Mirabile genus medicamenti vt ignis
ignibꝫ extinguat̃. beſtie amiſerunt virtutẽ
ſeuiendi ⁊ hoc ꝓpter crucis oppoſitõnem.
Mox enim vt crucẽ oppoſuit eas mãſue
tiſſimas fecit. Job. v. Beſtie terre pacifice
erunt tibi. Clibanus amiſit virtutẽ vren
di. ⁊ hoc ꝓpter aure ſpũſſcti refrigeratõnẽ
Dañ. iij. Fecit mediũ fornacis q̃ſi ventũ
roris flantem. Patibulum crucis amiſit
virtutẽ cruciandi ⁊ hoc ꝓpter dñice paſſi
onis recordatõnẽ. Grego. Si paſſio xp̃i
ad memoriã reducit̃. nihil ẽ qd̃ nõ equo
animo toleret̃. Gladius amiſit virtutem
occidendi. Gladius eñ ipſum nõ occidit.
¶ ſed ꝑ amorẽ ad vitaꝫ ꝑduxit. Tercio fuit
ceteris ad illuminatõnem datus. qd̃ no-
tat̃ cum dr̃ Et reſplenduerunt mõtes ab
eis. Eſt ei datus fidelibꝫ ad illuminatõꝫ
⁊ ꝯſolatõnẽ ꝓpter beneficia que impendit
Adiuuat eniꝫ deuotos. punit indeuotos.
recipit penitentes conuerſos. Deuotos
quidem adiuuat in vita. in morte ⁊ poſt
mortẽ. In vita ſicut patuit in dagoberto
rege francoꝝ ſibi deuoto queꝫ ſepe ab ira
patris eripuit. In morte ſicut patet qꝛ cũ
legati michaelis imꝑatoris libros dio-
niſij de nouo tranſlatos ludowico miſiſ-
ſent. xix. infirmi curati ſunt. quorũ aliqui
erãt ad mortẽ diſpoſiti. Poſt mortẽ ſicut
patet in ſupraſcripto dagoberto. cuiꝰ ani-
mã a demonibꝫ liberauit. Indeuotos etiã
punit ſed penitentibꝫ ꝑcit. ſicut pꝫ in clo
doneo rege qui brachiũ dioniſij frangens
in amentiã verſus eſt. ſed poſtmodum pe
nituit ⁊ ſanitatem recepit.

¶ De eodem Sermo. iij.

Iuſtoꝝ anime in manu dei ſunt. ⁊ nõ tan-
get eos tormentum malicie ⁊c̃. Sap̃. iij.
Quia deus beatũ dioniſiũ ⁊ ſocios ſuos
manu ſue gratie ꝯuertit. iuxta illd̓ Pſal.
Emitte manũ tuã de alto ⁊c̃. Cõſeruauit
Juxta illud Johannis. x. ca. Non rapiet
eas quiſq̃ꝫ de manu mea. Coronauit. iux
ta illud Sap̃. v. ca. Accipiet regnum de-
coris ⁊ dyadema ſpeciei de manu domini
Ideo verba p̃miſſa de ipſo ⁊ ſocijs eius
¶ recte exponunt̃. In quibus verbis deſcri
bit̃ q̃ꝫtum ad quinq̃ꝫ. Primo q̃ꝫtum ad
vite ꝑfectionem cum dr̃. Juſtoꝝ anime.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

¶ Fuit enim iuſtus. qꝛ vnicuiqʒ ius ſuum
reddidit. ſcʒ deo. ꝓximo ⁊ ſibi. Fuit enim
ordinatus q̄ꝫtum ad deū per intimā ꝯtem
platōem. Aſcendit eñ ad deū ꝑ tres gra-
dus ꝯtemplationis quos ipſe diſtinguit
in li. de di. no. ſcʒ per ſenſibiliū manudictō
nem. per intellectualē operationem. ⁊ ꝑ im
mediatā ⁊ felicē vniōnē. Ipſe quidē ante
ſuā ꝯuerſionē fuit magnus philoſophus
poſtmodū factus eſt verus xp̄ianus. poſt-
modū a beato paulo ⁊ gerotheo in diuinis
factus ē valde ꝑfectus. In q̄ꝫtum igitᷣ fu
it phūs aſcendebat in deū ꝑ creaturarum
manuductōem Ro. j. Inuiſibilia eñ dei
a creatura mundi ꝑ ea que facta ſunt itel
lecta ꝯſpiciuntᷣ In q̄ꝫtum factus eſt xp̄ia-
nus aſcēdebat ꝑ intellectualē opatōem.
ps. Da mihi intel. vt diſcā man. tua. In
q̄ꝫtum fuit in diuis valde ꝑfectus aſcēde
bat ꝑ immediatā vniōnē. j. Cor. iij Nos
aūt reuelata facie gl'iam dei ſpeculantes.
de iſto triplici gradu dr̄ ꝓuer. iiij. Iuſtoꝝ
ſemita q̄ſi lux ſplendens ꝓcedit. ⁊ creſcit
vſqʒ ad perfectū diē Primo nāqʒ iuſtus
de deo incipit habere aliquē ſplendorē. qñ
in creaturis reſpicit. deinde ꝓcedit ad ma
iorē cognitōem qñ in aīo ipſum q̄rit. ⁊ tā
dem creſcit vſqʒ ad ꝑfectū diē. qñ ſe ſibi
totaliter ꝑ amorē vnit ¶ Scd̄o fuit ordia
tus q̄ꝫtum ad ꝓximū per ꝯpaſſionē. Diſ-
plicebat eñ ſibi qñ aliquis erat nimis au
ſterus. Erāt tunc duo ſcti viri qui nimis
erāt auſteri. ſ. carpus ⁊ demophilus. Vñ
volens ipm̄ demophilū ad ꝯpaſſionē in-
clinare ep̄lam ſibi ſcripſit in q̄ de ipſo car
po exemplū mirabile recitauit. Cū eī qui-
dā infideles quendā xp̄ianū ꝑuertiſſent.
tantā carpus turbatōem hūit ꝙ infirmi-
tatē incurrit. cotidie rogans deū vt ipſos
puniret. ecce in domo ſua quedā fornax ap
paruit. ⁊ iuxta illā illi duo valde tremuli
ſtantes q̄ retro a quibuſdā impingebantᷣ
⁊ añ a ſerpentibꝫ de fornace ſurgentibꝫ tra
hebantᷣ. reſpiciens qʒ carpus vidit celū ap

tum ⁊ iheſum cū multitudine angeloꝝ ſed
adeo delectabatᷣ in punitōe iſtoꝝ ꝙ vix re
ſpicere volebat ad celū. Tandē iheſus ad
ipſum dñdens hoīes eripuit ⁊ carpo dixit
Percute me paratus ſum eñ adhuc ꝓ hoī
bus ſaluandis pati. ⁊ hoc mihi amicū ꝙ
nō peccēt hoīes. ecce tria verba mirabilis
pietatis Vnū qñ dixit. ꝑcute me. vt illoꝝ
vindictā in ſemetipm̄ retorq̄ret Aliud qñ
dixit ꝙ ſi poſſibile eſſet adhuc ꝓ hoībꝫ ſal
uandis pati paratus eſſet. Terciū qñ dixit
ꝙ valde ſibi amicū eſt vt hoīes abſtineant
a pctīs ¶ Tercio fuit ordinatus q̄ꝫtum ad
ſe ꝑ magne ſc̄itatis ꝑfectōem ꝓpter quaʒ
honoratus fuit a xp̄o ab angelo ⁊ a mūdo
Criſtus nāqʒ ad ipſum in carcere dñdit ⁊
miſſam celebranti panē obtulit. d. Accipe
hoc care me⁹. qꝛ mecū erit merces tua ma
gna. Angeli honorauerūt ⁊ q̄ꝫtum ad cor
pus. qñ corpus dyoniſij caput inter ſua
brachia angelis cū laudibꝫ precedentibꝫ
fere ꝑ duo miliaria deportauit. Et q̄ꝫtum
ad aīam. qꝛ multis laudibꝫ aīam eius et
ſocioꝝ angeli ad celū deportauerunt. To
tus etiā mund⁹ ipſum hōrat. Vnde dixit
ſibi xp̄s Memoria tua erit in laude. Eccl
xliiij. Sapiam ſanctoꝝ narrant populi ⁊ cͤ
¶ Scd̄o deſcribitᷣ q̄ꝫtum ad ſuā ꝯuerſionē
cum dr̄. in manu dei ſunt. Prius quidem
erat in manu ſiniſtra. ſed poſtmodū in ma
nu dextera deuenit qñ de ſtatu infidelita-
tis chriſtus ipſum ꝯuertit. Cuius ꝯfeſſio
nem tria cauſarunt. Primum eſt obſcura
tio. Videns enim dyoniſius eclipſim fa-
ctam in paſſione dñi non eſſe naturalem
Tum qꝛ luna erat in ꝑfecta diſtantia a ſo
le. Tum qꝛ eclipſis lumen non aufert ab
omnibꝫ partibꝫ terre. Tum qꝛ ꝑ tres ho-
ras durare non poteſt. dixit Ordo nature
peruertitur. aut elementa mentiuntur. aut
deus nature patitur. ⁊ elementa ſibi com
patiuntᷣ. Secundū eſt pauli predicatio.
Actu. xvij. Quidā viri adherentes paulo
crediderūt quibꝫ dyoniſius areopagita ⁊cͤ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Terciū eſt cuiuſdā ceci illuminatio. ſicut
in legenda habet̄. ¶ Tercio deſcribit̄ ſeu cō
mendat̄ cōtrum ad peccati vitatōnem. cū
dr̄. Et non tanget illos tormentū malicie
Malicia poſt ſuā ꝯuerſionē ipſum nō te-
tigit ſed ſp̄ ſe puritate ſeruauit qđ triplici
exemplo oſtendit. Primo qꝛ ſe a minimis
impuritatibꝫ emūdauit. vnde dicit in ec-
cleſiaſt. ierar. Etenī accedentes ad diuū
ſacrificiū mūdari ꝯuenit etiā ab vltimis
animi fantaſijs. Scđo qꝛ ſe ad puritatē
ſepe inducebat. vn̄ dicit in lib. de diui. no.
Sanctitas vt ſcđm nos dicatur eſt ab oī
immūdicia libera ꝛ pfecta ꝛ omnino ima-
culata mūdicia Sicut enī dr̄ Math. vi.
Ex abūdantia cordis os loquit̄. Tercio
qꝛ tp̄alia ꝯtēnebat. vbi ſupra dicit. Si il
li quos dicis ſanctos diligūt ea que ſunt
ſup̄ terrā inhe̅rentes materie corruptibili
ab omni diuino amore ceciderūt ꝛ non noui
¶ quō ſancti vocēt̄. Quarto deſcribit̄ cōtrū
ad ſuā paſſionē cum dr̄. Viſi ſunt oculis
inſipientiū mori. Bene dr̄. viſi ſunt inſipi
entibꝫ. qꝛ in veritate corā ipſis ſapientibꝫ
nō ſunt mortui ſꝫ viui. Qđ p3 qꝛ ſancto
regulo ep̄o arelati miſſam celebranti tāq̄
tres colūbe apparuerūt. hn̄tes in ſuis pec
toribꝫ litteris ſanguineis noīa ipſoꝝ ſcri
pta. Ideo aūt apparuerūt in ſpecie colūbe
ſanguine tincte. ad innuēdū ꝙ iuerūt ad
celuꝫ p̱ gemitū pnīe. p̱ ſimplicitatē inno-
centie. ꝛ p̱ ſanguinem paſſionis proprie.
¶ Quīto deſcribit̄ cōtrū ad ſuā glorificatiōꝫ
cū dr̄. Illi aūt ſunt in pace. De qua pace
dr̄ Iſa. xxxij. Sedebat pp̄ls meus in pul
critudine pacis in tabernaculis fiducie. in
requie opulenta. Eoꝝ nāq̄ par ē pulcra
ſecura ꝛ opulenta. Tūc eniꝫ eſt pulcra qn̄
fit hoſtibꝫ ſupatis. Iſai. ix. Iugū ei one-
ris eius ꝛ virgā humeris eius ꝛ ſceptrū
exactoris eius ſupaſti. Tūc ē par ſecura
qn̄ fit hoſtibꝫ exterminatis. Iſa. xxv. Pre
cipitabit mortē ī ſempiternū. Leui. xxvi.
Dabo pacē in finibꝫ veſtris. Tūc eſt opu
lenta qn̄ fit hoſtibꝫ expoliatis. Tunc enī
expoliabuntur egyptij ditabuntur hebrei
Exo. xij. Expoliauerūt egyptios.

¶ De ſancto Luca. Sermo. j.

Salutat vos lu-

cas medicus cariſſim⁹ Col. iiij.
Ad honorem ſalutantis pſequamr̄ iſtud
verbum ſalutatiōis vbi beatus Lucas a
¶ quatuor ꝯmendat̄. Primo a noſtre ſalu
tis p̄curatiōe cum dr̄. Salutat vos. i. ſa
lutem eternam exoptat. Quā ſiquidē ſa-
lutem dupliciter p̄curauit. Primo v̄bo
euangelice ꝯſcriptōnis. Unde poteſt ſibi
ꝯuenire qđ legit̄ Eccle. xxxviij. Sapien
tiā ſcribe in tp̄e vacuitatis. In humano
ſiquidē genere triplex erit vacuitas. De
qua dr̄ Gen̄. j. Terra autēꝫ erat inanis ꝛ
vacua ꝛc̄. Vacua quidē erat affectiua dei
dilectio. vnde dr̄ inanis. opatiua merito-
ria actōne ideo dr̄ ꝛ vacua. ꝛ intellectiua
dei cognitōne ideo dr̄ Et tenebre erāt ſup̄
faciem abyſſi. Contra iſtā triplicē vacui-
tatem lucas triplicem ſcripſit ſapientiaꝫ.
ſcꝫ euangelicā vt illuminaret intellectiuā
ad dei cognitōꝫ. Iſai. xi. Repleta eſt terra
ſciencia dn̄i ꝛc̄. Apoſtolicā. i. actus aploꝝ
vt animaret opatiuā ad meritoriā actōēꝫ
In ipſis nāq̄ actibꝫ oñdit̄ qualiter apl̄i
fuerūt fortes ad opandū ꝛ ad quodlibet
aduerſum ſuſtinendū. Iaco. v. Exemplū
accipite frēs lōganimitatis laboris ꝛ pa
tientie ꝛc̄. Epiſtolarē. i. epiſtolā ad hebre.
Nam ſicut dr̄ in p̄logo ſuper epiſtolā ad
hebre. Illam ſcriptā lingua hebraica apo
ſtolus miſit cuius ſenſum ꝛ ordinem reti
nens Lucas poſt mortē apl̄i eā greco ſer
mone ꝯpoſuit. In illa autē ep̄la intendit
apl̄s iudeos a legalibꝫ obſeruātijs auer-
tere. ꝛ ad legem caritatis ꝛ amorem chri
¶ ſti ipſos inflāmare. Secundo noſtrā ſalu
tem p̄curauit exēplo ſalutifere informa-
tiōis. Tria nāq̄ hūit p̱ que nobis fuit in

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf